

[Hans R. Knudsen.]

Så vil grundlaget også være skabt for, at endnu mere afgørende skridt i skattereforarbejdet end dem, jeg har nævnt, kan foretages. Så vil der blive muligheder for en skattepolitik og for skattelettelser, som i langt højere grad end den sidste VK-plan tager hensyn til en fornuftig familiepølitik. Så kan vi lave en beskatningsskala, der helt ud forhindrer merbeskatning af overarbejdsindtægter, merbeskatning af indkomstforøgelse og merbeskatning af hustruindtægter. Det er netop på disse områder, VK-planen selv med sine kæmpebeløb til skattenedsættelse langt fra indfrir de krav, man må stille til fornuftige, rimelige beskatningsregler.

De to oppositionspartier skal ikke fra min side høre bebrejdelser for, at man på visse områder nu har ændret skattepolitikken, og særlig ikke da disse områder følger nogle af de retningslinjer op, som den højtærede statsminister allerede fastlagde, da han for ca. 6½ år siden fremsatte sit første skattereformforslag. Jeg tænker her på forslaget om at gå over fra børnefradrag til børnetilskud, en reform, som vi hidtil med megen iver har set bekæmpet i skatteudvalgene og også her i tinget både af venstre og de konservative. Jeg tænker også på det nye i VK-planen, hvorefter den faste procent skal føres op til 18 000 kr. Også dette var med i reformforslaget for 6½ år siden. Jeg tænker også på det faste fradrag på 5 500 kr., som man nu foreslår i skattelettelsesplanen, og som for øvrigt allerede blev gennemført, da vi i foråret vedtog dette års udskrivningslov, der gennemførtes mod venstres og de konservatives stemmer.

Disse nye lettelse i VKs forslag giver i hvert fald mig et virkeligt håb om, at der også fremover skulle være mulighed for at opnå afgørende forbedringer i indkomstbeskatningen. Jeg tror, at der efterhånden bliver flere og flere områder, hvor de to partiers reformplaner nærmer sig det, den højtærede statsminister i sin plan har givet udtryk for, men må jeg tilføje, at det skuffer mig, at man ikke i VK-planen selv ved som foreslået at anvende 560 mill. til nedsættelse af indkomstskatterne kan gøre disse nedsættelse bedre, end forslaget viser. Nu har vi kun haft meget kort tid

til at se på dette forslag, meget lidt tid til at beregne forslagens virkninger.

Jeg skal blot nævne nogle enkelte eksempler på, hvor mærkeligt man fordeler disse skattelettelser. Efter forslagsstillernes egne beregninger, de beregninger, der findes som bilag til forslaget, skal en enlig skatteyder med 10 000 kr. i indtægt have 273 kr.s skattelettelse, men lettelsen bliver ikke større, den bliver endda nogle få kroner mindre, hvis der ikke er tale om en enlig skatteyder, men om en familie, og lettelsen bliver endnu mindre, hvis det er en familie med børn. Jeg vil gerne spørge de to partier, om det er det, man fra den side forstår ved en fornuftig familiepølitik over skatterne. På trods af, at man vil gøre de første 1 000 kr. i hustruindtægt skattefri — det lyder meget tiltalende under visse forhold — er der mærkværdigvis i forslaget tale om større skattelettelser til familier, hvor hustruen ikke arbejder ude, end til familier, hvor hustruen arbejder ude. Jeg kan tage et eksempel også hentet fra forslagsstillernes egne eksempler i forslaget. Hvis indkomsten er 12 000 kr. og der er 3 børn, får den udearbejdende hustru og hendes familie en skattelettelse på 264 kr., medens den familie, hvor hustruen ikke arbejder, og som har den samme indtægt, de 12 000 kr., får en skattelettelse ikke på 264 kr., men på 474 kr. — altså godt og vel 200 kr. mere i lettelse til den familie, hvor hustruen ikke arbejder ude, end til den familie, hvor hustruen arbejder ude. Jeg vil gerne spørge, om det er at tage større hensyn til udearbejdende hustruer, således som man giver udtryk for. De nævnte eksempler er som sagt taget fra forslaget, det er forslagsstillernes egne.

Når jeg taler om de skattelettelser, man gerne vil give, vil jeg i samme forbindelse sige, at for mig var det interessant at høre det ærede medlem hr. Foged fortælle, at hanovre i Ringkøbing havde fortalt de vestjyske arbejdere, at de hellere måtte give afkald på 700 kr. i lønforhøjelse og i stedet få 700 kr.s skattelettelse. Det ærede medlem hr. Foged tilføjede selv, at de 700 kr.s skattelettelse fik man, når den skattepligtige indkomst var på 14 000 kr. Jeg tror, det har været med mærkelige følelser, de vestjyske arbejdere har modtaget tilsagn om, at hvis deres skattepligtige ind-